

עולת בהמה שהעור של הבהמה ניתן לכהנים.

לפי שלא מצינו כן בכל התורה כולה! אלא תמיד מביאים קן של שני עופות.

א-ט יכול שאני מרבה אפילו מנחה? [היינו מנחת נסכים שאף היא כולה לה'. תוס'].
 תלמוד לומר "כך" [ומסתבר יותר למעט מנחה מאשר עופות כיון שהעופות קדושים יותר, ערוך לנר].

שנינו בברייתא: לא אמרו קן אלא לחקל עליו.

ומקשינן אהא דתניא לעיל שלא מצינו פרידה אחת בכל התורה כולה: וכי לא מצינו שיביא פרידה אחת לקרבן?!

תניא אידך: "ועשה אשה ריח ניחוח לה". שומע אני שיביא הגר מכל שעולה לאישים, ואפילו מנחה?

והתניא: הא דנאמר בעולת העוף הבאה בנדבה: "והקריבו הכהן אל המזבח" — מה תלמוד לומר? שהרי כבר כתוב לפני כן "והקריב מן התורים או מן בני היונה את קרבנו".

תלמוד לומר "כאשר תעשו — כן יעשה". מזה אתם הקרבתם מיני דמים אף הם יביאו מיני דמים.

אלא, לפי שנאמר בתורים "והקריבו", שומע אני שהאומר: הרי עלי להביא עולת העוף, לא יפחות משני פרידיו, ד"והקריב" משמע שיביא קרבן שלם שהוא קן שיש בו שני תורים או שני בני יונה?!

אי מה אתם עולה ושלמים אף הם עולה ושלמים? תלמוד לומר שם "ככם — כגר יהיה". ודרשינן: לכם הקשתיו, היינו שיהא דומה לכם במקצת קרבנותיכם, ולא לכל קרבנותיכם [ומסתבר שהמקצת הוא עולה, שכולה כליל, ולא שלמים].

תלמוד לומר "והקריבו" בלשון יחיד, לומר, שיכול להביא אפילו פרידה אחת! ואם כן, הרי מצינו קרבן של עוף אחד?

רבי אומר: הכי דרשינן: "ככם" — כאבותיכם! מזה אבותיכם לא נכנסו לברית אלא במילה וטבילה והרצאת דם [דהיינו קרבן], אף הם לא יכנסו לברית אלא במילה וטבילה והרצאת דמים.

ומתריצינן: קרבן חובה בפרידה אחת מיהא לא אשכחן, וקרבנו של הגר חובה הוא, משהתגייר וקיבל עליו עול תורה.

להביא פרידה אחת בלבד אי אפשר בגר,

ומקשינן: והאיכא קרבן יולדת, שהוא חובה, דמתיא בן יונה או תור לחטאת?

רי"ז הלוי שם רוצה לכאר, שקרבנות אלו באו מחמת גירותו, ו"זבחים" האמורים שם בפסוק, הכונה היא לקרבן שלמים. ואם כן, נראה שכונתו כמו שנתבאר, שאף על פי שאינו מחוייב אלא בקרבן עולה, מכל מקום יש שם קרבן גרות על השלמים גם כן.

שלמים לשם קרבן הגרות, יש עליו גם כן "שם" של קרבן הגר, שהוא שם בפני עצמו. ולמד הרמב"ם דין זה מהברייתא כאן, שמבואר שההיקש לאבותינו נאמר גם לענין קרבן שלמים. ונאמר אצל יתרו, "ויקח יתרו חותן משה עולה וזבחים לאלהים" [שמות יח]. ובחידושי